Правда — проти сили!

Боєм — проти зла!

ВІЛЬНИЙ СВІТ

Незалежний Український Тижневик

Ціна 15 центів

АМЕРИКАНСЬКЕ ВИДАННЯ "КАНАДІЙСЬКОГО ФАРМЕРА"

Price 15¢ per copy

Ч. 18. РІК IV(LXVII). ВІННІПЕГ, МАН., ПОНЕДІЛОК, 5 ТРАВНЯ, 1969. WINNIPEG, MAN., MONDAY, MAY 5, 1969. VOL. IX(LXVII). No. 18.

FREE WORLD
AMERICAN EDITION OF CANADIAN FARMER
WORLD'S OLDEST AND LEADING UKRAINIAN WEEKLY
U.S.A. OFFICE:
FREE WORLD, P.O. Box 421, Huntington Park, California, 90255, U.S.A.

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ:

КОЕКЗИСТЕНЦІЙНА ПОЛІТИКА ЗСА ..... Стор. 1
Ю. ВИТРИВАЛЕНКО ПИШЕ З АРҐЕНТІНИ ..... Стор. 2
ЩОБ ПРАВДА БУЛА СВОЯ ..... Стор. 2
КОНТРОВЕРСІЙНЕ САМОСПАЛЕННЯ ..... Стор. 3
В БОРОТЬБІ ЗА ДЕРЖАВУ ..... Стор. 3
КУДИ ЙДЕШ, КАНАДО! ..... Стор. 6

Европа в обличчі значних перемін

ФІНАНСОВА КРИЗА НА ОБРІЇ КРАЇН ЗАХ. ЕВРОПИ

НЕПЕВНІСТЬ МАЙБУТНЬОГО ФРАНЦІЇ

ЛОНДОН - ПАРИЖ. — Блискавичне розгортання політично-конституційної кризи в Франції, минулого тижня, стало в основі значних фінансово-економічних подій, що у своєму висліді може довести до значних перемін в багатьох країнах Західньої Европи, особливо в економічних питаннях взаємної співпраці та евентуальної девальвації монетарних одиниць.

В столицях країн світу ще дальше аналізується подію драматичної резиґнації ген. Ч. Де Ґоля з посту президента Франції та її вплив на непевне майбутнє цієї країни. В тому часі коли Франція опинилася перед новими президентськими виборами, а наростання економічної кризи загрожує хаосом, ціна золота починає зростати на міжнародних біржах.

В Лондоні, Бонні, Брюсселі та Римі відбуваються цього тижня ряд різнородних нарад та консультацій, яких завданням є вирішення скорих і ефективних заходів у відношенні до фінансово-економічної кризи, що загрожує особливо Брітанії і Італії в зв'язку з подіями в Франції. На міжнародньому монетарному ринку відновився великий натиск на французький франк, а якщо Франція буде змушена девальвувати франк, за ним, безперечно, піде англійський фунт стерлінг, а тому хоче запобігти Лондон. Хоч девальвація італійських лір може бути на якийсь час ще здержана то, однак, економічна криза в т. зв. Европейському Економічному Бльоці може бути викликана кризою домінантного члена цього бльоку — Франції, що безперечно відіб'ється поважно на економії Італії.

Драматичний відхід новітнього політичного титана Франції в особі ген. Де Ґоля відчула столиця майже кожної держави в світі, а багато інтернаціональних противників націоналістичної політики ген. Де Ґоля виявляють незвичайну радість з тієї причини. Ген. Чарльз Де Ґоль зрезиґнував минулої неділі з посту президента Франції, дотримуючи свого слова, що він його дав перед відбуттям загального референдуму в країні.

Перед населенням Франції ген. Де Ґоль поклав питання конституційних реформ: децентралізації урядової системи з утворенням 22 нових реґіональних частин та трансформація Сенату Франції в нові форми. Противники ген. Де Ґоля, як в середині Франції так із зовні, використали цей референдум для політичних цілей прямого повалення Де Ґоля. Проти бажаних ген. Де Ґолем реформ голосувало 53% усіх, що брали участь в референдум. 78-річний ген. Де Ґоль міг задержатись на пості президента до кінця 1972 року, однак, він, дотримуючи свого слова, зрезиґнував.

На основі конституції Франції майже до 5 тижнів повинні відбутися вибори президента, а з цієї причини заворушились активісти т. зв. "поєднаної лівиці", бо ця нагода дає їм можливість дірватись до влади. Передбачається, що хоч ген. Де Ґоль відійшов то його послідовники можуть дальше реалізувати його політику, якщо вони вдержуться при владі. В противному випадку Франції загрожує хаос.

Масові арешти в Празі

ПРАГА. — Як в Празі так і інших більших містах Чехо-Словаччини продовжуються щораз більші арешти "антисоціялістичного і кримінального" елементів, а хвиля нових переслідувань особливо спрямована проти студентів в Празі, які намагалися уряджувати страйк з причини звільнення Александра Дубчека, та нових обмежуючих свобідніщу дію, заходів, режиму. Вулиці Праги від часу до часу, особливо вечорами і в ночі, патролюють чехо-словацькі військові з'єднання, а поліція, явна і тайна, різнородними методами і способами, побіч арештів, намагається застрашувати активні елементи серед молоді.

На місце А. Дубчека, що офіційно "зрезиґнував" секретарем компартії став Ґустав Ґусак, "вибір" якого незвичайно схвалила московська "Правда". Намагане організування протестів з сторони студентів, не одержало допомоги від робітників, юній чи застрашеного населення і тому поліційним чинникам легко вдалося активну групу студентів стероризувати.

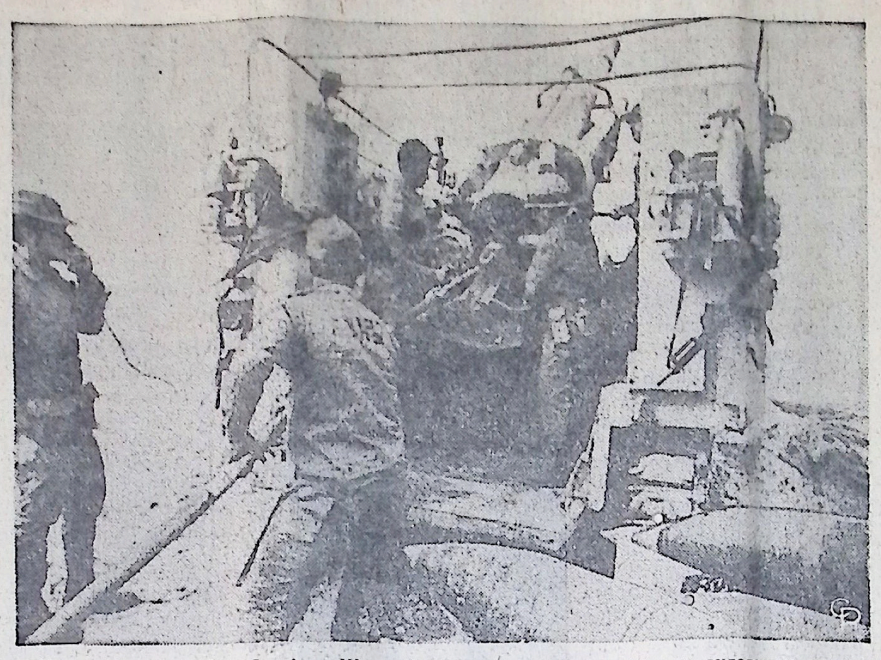

Воєнний стан на Сер. Сході. — Щоденні перестрілки, випади стеж та зудари на кордонах Ізраїлю, Єгипту і Йорданії витворили воєнну атмосферу, про що офіційно заявив "миротворець" з ООН У-Тант. На світлині жидівські вояки ладують гармату, обстрілюючи єгипетську сторону Суезького каналу. Жертвами подібних обстрілів падуть не лише вояки по обох сторонах, але також цивільне населення.

Поглиблюється криза в Півн. Ірляндії

Белфаст. — Демонстрації, заворушення, зудари з поліцією та акти саботажів характеризували останніх кілька тижнів міста Ульстер і Белфаст в Північній Ірляндії, а ці сутички можуть перемінитися в загальний рух сепаратизму в цілях відірвання цієї частини Ірляндії від зв'язків і впливів Англії.

До таких висновків доходить ірляндська преса, коментуючи зудари на тлі релігійному, в яких католицька меншина населення вимагає зрівняння в громадянських правах в голосуванні та здержання дискримінаційних практик в затрудненні.

Велику ролю в роздмухуванні проблем, що в минулому мали лише сектанський характер, відіграли групи т. зв. "руху за громадянські права", які відносно недавно основувалися, відкриваючи свої бюра, за невідомо чиї гроші.

В Белфасті два рази висаджено в повітря головний водопровід, а населення опинилося на строгому пайкуванні води до пиття. Подібні акти саботажу були виконані в інших містах, з меншими ефектами. З Вел. Брітанії вирішено переслати до Півн. Ірляндії армію для допомоги поліції в удержанні порядку.

Прем'єр Півн. Ірляндії Теренс О'Нейл добився піддержки з сторони парляментаристів партії юніоїстів в зрівнянні католицької меншини в правах голосування, однак, політична будучність для прем'єра непевна та залежна від дальшого розвитку подій.

З сторони демонструючих поширюється рух спротиву поліції, осуджуючи поліцію в "брутальностях". Дотепер зудари противних сторін демонстрантів неодноразово довели до пролиття крови, а уряд є змушений підприймати заходи безпеки, які лише приймають у воєнному стані.

Прихильні заходам проти мафії

Вашінґтон. — В Конґресі ЗСА залунали прихильні голоси відносно внесених пропозицій президента Р. Никсона в справі поборювання на терені ЗСА організованих злочинів підпільної мафії. В інтерв'ю з кореспондентами американської преси багато республіканських і демократичних конгресменів піддержують заходи і пропозиції през. Никсона в справі поборювання організованої мафії, та заповідають, що не буде великих перешкод в Конґресі, щоб ці пропозиції узаконити, включно з визначенням на це відповідних фондів.

През. Никсон запропонував 61 міл. дол. на боротьбу з організованою мафією, що найбільше загніздилась у стейті Нью-Йорк та провадить нелеґальні акції газардних гор, злочинні дії, включно з вбивствами.

Пропонуючи 10 точок заходів поборювання мафії, през. Никсон заявив, що настав час для очищення суспільства з "моральних і навіть легальних підривних дій" організованих злочинців.

Суспільний клімат врятує Сірґана

ЛОС АНДЖЕЛЕС. — Наростаючий неспокійний суспільний клімат, що найбільше віддзеркалюється по університетах цього стейту може стати в основі замінення кари смерти на електричному кріслі Сірґана Вішари Сірґана, вбивника сен. Роберта Кеннеді, на доживотну в'язницю. До таких висновків доходить американська преса коментуючи проголошення лавою присяглих засуду смерти для Сірґана, без права помилування.

Підсилення пропаґанди по конґресі комуністів

ГОНК КОНГ. — Великі заходи безпеки та масовий наплив військ в Пекінґ з уваги на відбуття там IX Конґресу компартії червоного Китаю, дійшли до своєї точки напруження минулого тижня, коли це збіговище китайських комуністів, після вислухання щераз квотацій Мао Тсе Тунґа з його власних уст, закінчилося під звуки цимбалів та чарок. Щойно в четвер, минулого тижня в англомовних передачах з Пекінґу повідомлено, про закінчення Конґресу, що відбувався в строгій таємниці.

У висліді цього Конґресу компартія червоного Китаю одержала свій новий, дещо пересіяний провід, однак пропаґандивна сторінка з цієї нагоди була підсилена в однакових розмірах в сторону "імперіялізму ЗСА" і "ревізіонізму СССР". Маршал Лін Піяо є визначеним офіційним пастушником Мао, а нові назначення до уряду та армії свідчать про закріплювання влади Мао і його послідовників. Аналізуючи скупі вістки про цей конґрес компартійників в Китаю американська преса доходить до висновку, що тепер в Китаю маоїсти уважають американців такими самими ворогами як і совєтів, називаючи обі сторони "імперіялістичними" з ревізіоністичним.. додатком для совєтів.

Прес-конференція брехливої пропаґанди

МОСКВА. — Совєтське міністерство закордонних справ урядило в дні 10 квітня пресову конференцію для своїх і закордонних журналістів, на якій офіційні пропагандисти з відділу преси цього міністерства брехали про те, якто влучно в СССР розв'язано проблему національного питання. На цій конференції виступив компартієць Ю. Палецкіс, який очолює так зв. Раду Національностей при Верховному Совєті, заявляючи, що в СССР існує справжнє "вільне об'єднання народів" та, що "втілено принцип рівности народів". Він радив народам в світі наслідувати Сов. Союз в розв'язці питання національностей, однак ані одним словом не згадано було на цій конференції про дійсний, правдивий стан народів і національностей в цій комуністичній тюрмі.

За словами комуністів, то напр. український народ не є поневолений, а "добровільно" є в Союзі з іншими та "процвітає". Про цю брехню українцям давно відомо, однак деякі закордонні кореспонденти дійсно захоплюються пропагандою комуністів, уважаючи, що народи в СССР справді ущасливлені "братськими відносинами" з русифікаційними імперіялістичними москалями.

На цій пресовій конференції сказано, що тепер в СССР є 15 союзних, 20 автономних соц. сов. республік, а також 8 автономних областей і 10 національних округів, а це все творять 130 народів і народностей, над якими панують новітні російсько - комуністичні царики.

Заповідають довгу війну в Ніґерії

ЛЯҐОС. — Згідно з інформаціями з Ляґос, наразі не видно скорого кінця громадянській війні в Ніґерії, помимо того, що недавно федеральні війська мали захопити тимчасову столицю Біяфри, Умуагія. В опінії деяких військовиків в Ніґерії ця війна може ще тривати навіть 5 літ, хоч сепаратисти контролюють вже дуже малу частину Східньої Ніґерії. Плем'я Ібо, що в травні 1968 відірвалось з федерації Ніґерії, та створило собі окрему державу Біяфра, веде завзяту боротьбу за існування. Столицю Біяфри перенесено тимчасово до місцевости Орлю, 36 миль від Умуагії. Ця тимчасова столиця знаходиться недалеко від двох летовищ, на які приземлюються літаки з зброєю, вирядом і харчами та медикаментами для Біяфри з країн Европи і Америки. Федеральним військам Ніґерії помагають зброєю як Велика Брітанія так і СССР, про що свідчать зловлені при фронтовій полосі танки, совєтського виробу. В запіллі федеральних військ діють більші і менші відділи біяфранців, що завдають дошкульних втрат. В той час коли війська Ніґерії мають багато гармат і амуніції, вояки Біяфри послуговуються бомбами і гранатометами власного виробу.

Назріває криза уряду лібералів Канади

ОТТАВА. — Ліберальний уряд прем'єра Трудо стоїть в обличчі назріваючої першої поважної політичної кризи, вислідів якої ніхто з певністю передбачити не може. Через невдоволення і непогодження з федеральною політикою прем'єра Трудо як також з самою концепцією федералізму в розумінні Труда, зрезиґнував минулого тижня з кабінету міністер Пол Геллієр. Через ті самі причини назріває також великий явний спротив лібералів Західньої Канади у відношенні до уряду в Оттаві, а цей спротив може стати в основі окремої, сепаратної дії.

Міністер транспорту Пол Геллієр, проголошуючи заяву про свою резиґнацію, виявив велике незадоволення з курсу федерально - провінційної політики, стверджуючи тим існування конфлікту поміж ним а прем'єром Трудо. Крім того, будучи відповідальним за проблеми домобудівництва в Канаді, Пол Геллієр неодноразово давав різнородні рекомендації в цій справі урядові однак уряд на ці пропозиції не реаґував, не поліпшуючи в той спосіб пекучої ситуації. На Заході Канади наростає великий спротив поміж лібералами у відношенні до політики і концепцій прем'єра Трудо і тому в опінії консервативного Джана Діфенбейкера цей спротив може викликати поважні політичні акції, включно з радикально-скрайними діями. Більшість фармерів Заходу втратили надію, що уряд Трудо визнає їхні потреби та піде їм назустріч.

Коекзистенційна політика ЗСА

Закордонна політика З'єднаних Стейтів Америки, творцем якої стала нова, вибрана кілька місяців тому республіканська адміністрація в Білому Домі, очолена през. Ричардом Никсоном, щораз більше і більше розчаровує патріотів і великих прихильників колись завзятого консервативного діяча Никсона.

Американський народ, що своїм вибором задемонстрував потребу нового правого курсу як зовнішньої так і внутрішньої політики уряду, опинився в дійсності в дальшій стадії безперервного продовжування про-лівої політики урядом, основним показником якої є перебрання коекзистенційної ініціятиви від совєтів в американські руки та діяння в напрямі діялогів, переговорів з найбільшими в світі катами людства — московськими комуністами. Ця політика, що проходить під киненим през. Никсоном кличем "пертрактацій радше ніж конфронтацій" реалізується без певності передбачених консенквенцій майбутнього, що можуть бути катастрофальними, коли мається до діла з модерними злочинцями комуністичного світу.

Тому то не без причин і з тривогою на сторінках патріотичних американських видань починають появлятися запити: Що Никсон робить з Америкою, чи він її рятує з тенет неволі і контролі інтернаціональних заправил, чи він ще більше її угроблює? Чи потягнення т. зв. "практичної політики пертрактацій" не є лише дальшим кроком, ще одною стадією реалізації не американської, а інтернаціонально - заговірницької політики зближення Сходу і Заходу, в спільних плянах політики односвітянства? Ось декілька прикладних фактів, що викликають тривогу і дійсну журбу за долю і волю вільного ще від прямої тиранії людства:

Вашінґтон на спілку з Москвою ведуть спільні переговори в справі подій на Сер. Сході. ЗСА в цих переговорах не діють з позиції переваги сили, а паритативности з силою СССР. Підготовляються ширші переговори в справі обмеження загального зброєння, та особливо стратеґічної зброї, що вказує на перевагу тієї сторони, яка цю зброю в більшості посідає. Переговори в справі загального роззброєння проходять цілий час в Женеві. Переговори в справі відкриття нових консулятів і амбасад у ЗСА можуть розпочатися кожного дня, якщо буде пряме одобрення членів Конґресу, до яких в цій справі звернулася адміністрація Никсона. Вашінґтон робить перегляд заборон та обмежень в ділянці торгівлі з СССР і країнами Схід. Европи під комунізмом. В останньому часі узгодження наступило в відновленні прямої радієвої комунікації між амбасадою СССР в Вашінґтоні, а Москвою. Відновлено теж повністю офіційну програму т. зв. культурної виміни між СССР і ЗСА та перепроваджується ревізії економічного і політичного зближення, співпраці та коекзистенції в багатьох інших ділянках, відкинених в минулому багатьма президентами Америки.

Однак, одним із найбільших ударів по престижі ЗСА була заява президента Никсона на недавно відбутій конференції в Вашінґтоні західнього альянсу НАТО, в справі ядерної переваги Заходу. През. Никсон сказав: "Захід сьогодні вже більше не має масового ядерного першенства і переваги, як це колись мав, і тому широко - базований військовий договір якогонебудь сорту з совєтами вдержить теперішній балянс".

Ця заява президента ЗСА про зрівняння сили ЗСА з подібною силою СССР, немов на чиюсь команду, була посередньо піддержувана звітом про-лівого Інституту Стратеґічних Студій в Лондоні, в якому ясно сказано, що 1968 рік відзначений "кінцем спроможностей і бажанням ЗСА бути універсальною, домінуючою силою". Дальше в цьому звідомленні підсказується, що якраз СССР має тепер силу впливів деінебудь у світі. До цих заяв і стверджень про "зрівняння сили між ЗСА і СССР" долучуються щораз частіші і більші детеримби демо-ліберальних та прямих комуністичних кореспондентів і писак "великої преси" в ЗСА, які повною парою підготовляють публічну американську опінію до "нового" курсу пертрактацій, коекзистенції і акомодації з комуністичними поневолювачами.

Вільних людей у світі офіційною і неофіційною пропаґандою мозкопромивається в тому, що СССР дійшов вже до великої мілітарної і морської потужности, що не лише зрівнюється з потугою ЗСА, але цілого альянсу Заходу, у висліді чого "конфронтація" — це політика реставрації "націоналістичної ментальности холодної війни".

Чи справді воно так є? Коли слідкувати за точними звідомленнями окремого комітету Конґресу ЗСА в справі військ і оборони ЗСА, то без вагання належить дійти до висновку, що ЗСА мають мілітарну перевагу над СССР у цей час, включно з кількістю і якістю дієспроможних ядерних ракет, бойових і транспортаційних літаків, як теж підводних човнів і кораблів, помимо збільшеної морської спроможности совєтів. Однак, через реалізацію своєї політики адміністрація ЗСА виразно декларується, що цієї переваги вона не хоче.

(закінчення на стор. 7)